

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2018/842 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**της 30ής Μαΐου 2018**

σχετικά με τις δεσμευτικές ετήσιες μειώσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από τα κράτη μέλη από το 2021 έως το 2030, στο πλαίσιο της συμβολής στη δράση για το κλίμα για την τήρηση των δεσμεύσεων που απορρέουν από τη συμφωνία του Παρισιού και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το άρθρο 192 παράγραφος 1,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Στα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 23ης-24ης Οκτωβρίου 2014 σχετικά με το πλαίσιο πολιτικής για το κλίμα και την ενέργεια έως το 2030 εγκρίθηκε δεσμευτικός στόχος μείωσης κατά τουλάχιστον 40 %, σε σύγκριση με τα επίπεδα του 1990, των εγχώριων εκπομπών αερίων θερμοκηπίου έως το 2030 για το σύνολο της οικονομίας και ο εν λόγω στόχος επαληθεύτηκε στα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 17ης-18ης Μαρτίου 2016.
- (2) Στα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 23ης-24ης Οκτωβρίου 2014 προβλεπόταν ότι ο στόχος μείωσης των εκπομπών κατά τουλάχιστον 40 % θα πρέπει να επιτευχθεί συλλογικά από την Ένωση με τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο, με τις μειώσεις στους τομείς του συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης («ΣΕΔΕ της ΕΕ») που προβλέπονται από την οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁴⁾ και τους τομείς εκτός ΣΕΔΕ να ανέρχονται σε 43 % και 30 % αντίστοιχα έως το 2030, σε σύγκριση με το 2005. Όλοι οι τομείς της οικονομίας θα πρέπει να συμβάλλουν στην επίτευξη των εν λόγω μειώσεων των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και όλα τα κράτη μέλη θα πρέπει να συμμετέχουν στην προσπάθεια αυτή, με μια δίκαιη και αλληλέγγυα κατανομή. Η μεθοδολογία για τον καθορισμό των εθνικών στόχων μείωσης των εκπομπών για τους τομείς εκτός ΣΕΔΕ, με όλα τα στοιχεία που εφαρμόζονται στην απόφαση αριθ. 406/2009/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁵⁾, θα πρέπει να συνεχιστεί έως το 2030, με τις προσπάθειες να κατανέμονται βάσει του σχετικού κατά κεφαλήν ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος (ΑΕγχΠ). Όλα τα κράτη μέλη θα πρέπει να συμβάλουν στη συνολική ενωσιακή μείωση το 2030 με τους στόχους τους να κυμαίνονται από 0 % έως - 40 % σε σύγκριση με το 2005. Οι εθνικοί στόχοι στο πλαίσιο της ομάδας των κρατών μελών με κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ άνω του μέσου όρου της Ένωσης θα πρέπει να προσαρμόζονται σχετικά, ώστε να αντικατοπτρίζουν την οικονομική αποδοτικότητα κατά τρόπο δίκαιο και ισορροπημένο. Η επίτευξη αυτών των μειώσεων των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου αναμένεται να ενισχύσει την αποτελεσματικότητα και την καινοτομία στην ενωσιακή οικονομία και ιδίως να προαγάγει βελτιώσεις, κυρίως στους τομείς των κτιρίων, της γεωργίας, της διαχείρισης των αποβλήτων και των μεταφορών, στον βαθμό που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

⁽¹⁾ ΕΕ C 75 της 10.3.2017, σ. 103.

⁽²⁾ ΕΕ C 272 της 17.8.2017, σ. 36.

⁽³⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 17ης Απριλίου 2018 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 14ης Μαΐου 2018.

⁽⁴⁾ Οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 275 της 25.10.2003, σ. 32).

⁽⁵⁾ Απόφαση αριθ. 406/2009/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, περί των προσπαθειών των κρατών μελών να μειώσουν τις οικείες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου, ώστε να τηρηθούν οι δεσμεύσεις της Κοινότητας για μείωση των εκπομπών αυτών μέχρι το 2020 (ΕΕ L 140 της 5.6.2009, σ. 136).

- (3) Ο παρών κανονισμός αποτελεί μέρος της εφαρμογής της συνεισφοράς της Ένωσης στο πλαίσιο της Συμφωνίας του Παρισιού⁽¹⁾ που εγκρίθηκε στο πλαίσιο της σύμβασης-πλαisiού των Ηνωμένων Εθνών για τις κλιματικές μεταβολές («UNFCCC»). Η Συμφωνία του Παρισιού συνήφθη, εξ ονόματος της Ένωσης, στις 5 Οκτωβρίου 2016 με την απόφαση (ΕΕ) 2016/1841 του Συμβουλίου⁽²⁾. Η δέσμευση της Ένωσης για μειώσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου στο σύνολο της οικονομίας εκτέθηκε στην εθνικά καθορισμένη πρόθεση συνεισφοράς που υποβλήθηκε ενόψει της συμφωνίας του Παρισιού από την Ένωση και τα κράτη μέλη της στη Γραμματεία της UNFCCC στις 6 Μαρτίου 2015. Η συμφωνία του Παρισιού τέθηκε σε ισχύ στις 4 Νοεμβρίου 2016 και αντικαθιστά την προσέγγιση που υιοθετήθηκε στο πλαίσιο του πρωτοκόλλου του Κιότο του 1997, του οποίου η ισχύς θα εκπνεύσει το 2020.
- (4) Η συμφωνία του Παρισιού, μεταξύ άλλων, θέτει έναν μακροπρόθεσμο στόχο σύμφωνο με τον σκοπό να συγκρατηθεί η αύξηση της παγκόσμιας θερμοκρασίας σαφώς κάτω των 2 βαθμών Κελσίου σε σχέση με τα προβιομηχανικά επίπεδα και να συνεχιστούν οι προσπάθειες ώστε να διατηρηθεί στον 1,5 βαθμό Κελσίου πάνω από τα προβιομηχανικά επίπεδα. Τονίζει, επίσης, τη σημασία της προσαρμογής στις δυσμενείς επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής και του να καταστούν οι χρηματοδοτικές ροές συμβατές με την επίτευξη χαμηλών εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και την κλιματικά ανθεκτική ανάπτυξη. Η συμφωνία του Παρισιού απαιτεί, επίσης, την ισορροπία μεταξύ των ανθρωπογενών εκπομπών από πηγές και των απορροφήσεων από καταβόθρες των αερίων θερμοκηπίου κατά το δεύτερο ήμισυ του τρέχοντος αιώνα και καλεί τα μέρη να αναλάβουν δράση για τη διατήρηση και την ενίσχυση, κατά περίπτωση, των καταβόθρων και των ταμιευτήρων αερίων του θερμοκηπίου, συμπεριλαμβανομένων των δασών.
- (5) Στα συμπεράσματά του της 29ης-30ής Οκτωβρίου 2009, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο υποστήριξε τον στόχο της Ένωσης για μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου κατά 80-95 % έως το 2050 σε σύγκριση με τα επίπεδα του 1990, στο πλαίσιο των αναγκαίων μειώσεων που πρέπει να επιφέρουν οι ανεπτυγμένες χώρες ως ομάδα σύμφωνα με τη διακυβερνητική επιτροπή για την κλιματική αλλαγή (IPCC).
- (6) Οι εθνικά καθορισμένες συνεισφορές των μερών της συμφωνίας του Παρισιού θα αντικατοπτρίζουν την υψηλότερη δυνατή φιλοδοξία και θα αντιπροσωπεύουν μια διαχρονική εξέλιξη. Επιπλέον, τα μέρη της συμφωνίας του Παρισιού θα πρέπει να προσπαθούν να διαμορφώνουν και να κοινοποιούν μακροπρόθεσμες στρατηγικές ανάπτυξης με χαμηλές εκπομπές αερίων θερμοκηπίου, λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους της συμφωνίας του Παρισιού. Το Συμβούλιο, στα συμπεράσματά του της 13ης Οκτωβρίου 2017, αναγνωρίζει τη σημασία των μακροπρόθεσμων στόχων και των πενταετών κύκλων επανεξέτασης στην υλοποίηση της Συμφωνίας του Παρισιού και υπογραμμίζει τη σημασία των μακροπρόθεσμων στρατηγικών ανάπτυξης με χαμηλές εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου ως εργαλεία πολιτικής για τη χάραξη αξιόπιστης πορείας και τις μακροπρόθεσμες αλλαγές πολιτικής που απαιτούνται για την επίτευξη των στόχων της συμφωνίας του Παρισιού.
- (7) Η μετάβαση σε καθαρή ενέργεια απαιτεί αλλαγές στην επενδυτική συμπεριφορά και παροχή κινήτρων σε ολόκληρο το φάσμα πολιτικής. Αποτελεί βασική προτεραιότητα της Ένωσης να δημιουργήσει μια ανθεκτική Ενεργειακή Ένωση που θα παρέχει ασφαλή, αειφόρο, ανταγωνιστική και οικονομικά προσιτή ενέργεια στους πολίτες της. Για να επιτευχθεί τούτο, απαιτείται η συνέχιση των φιλοδοξών κλιματικών δράσεων με τον παρόντα κανονισμό και η πρόδος όσον αφορά τις άλλες πτυχές της Ενεργειακής Ένωσης, όπως ορίζονται στην ανακοίνωση της Επιτροπής της 25ης Φεβρουαρίου 2015 με τίτλο «Στρατηγική-πλαίσιο για μια ανθεκτική Ενεργειακή Ένωση με μακρόπνοη πολιτική για την κλιματική αλλαγή».
- (8) Μια σειρά ενωσιακών μέτρων ενισχύουν τη δυνατότητα των κρατών μελών να εκπληρώσουν τις κλιματικές υποχρεώσεις και έχουν ζωτική σημασία για την επίτευξη των απαραίτητων μειώσεων των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου στους τομείς που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό. Στα μέτρα αυτά περιλαμβάνεται η νομοθεσία για τα φθοριούχα αέρια θερμοκηπίου και τις μειώσεις των εκπομπών CO₂ από οδικά οχήματα, ενεργειακή απόδοση των κτιρίων, ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, ενεργειακή απόδοση και κυκλική οικονομία, καθώς και χρηματοδοτικά μέσα της Ένωσης για τις επενδύσεις που συνδέονται με το κλίμα.
- (9) Στα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 19ης-20ής Μαρτίου 2015 σημειώνεται ότι η Ένωση έχει αναλάβει τη δέσμευση να οικοδομήσει μια Ενεργειακή Ένωση που θα περιλαμβάνει μακρόπνοη πολιτική για το κλίμα με βάση τη στρατηγική-πλαίσιο της Επιτροπής, οι πέντε διαστάσεις της οποίας είναι στενά αλληλένδετες και αλληλοενισχυόμενες. Η συγκράτηση της ενεργειακής ζήτησης συνιστά μια εκ των πέντε διαστάσεων της στρατηγικής για την Ενεργειακή Ένωση. Η βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης μπορεί να οδηγήσει σε σημαντική μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου. Μπορεί, επίσης, να είναι προς όφελος του περιβάλλοντος και της υγείας, να οδηγήσει στη βελτίωση της ενεργειακής ασφάλειας και τη μείωση του κόστους της ενέργειας για τα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις, να συμβάλει στην άμβλυνση της ενεργειακής ένδειας και να οδηγήσει στην αύξηση των θέσεων εργασίας και της οικονομικής δραστηριότητας στο σύνολο της οικονομίας. Τα μέτρα που συμβάλλουν στη μεγαλύτερη αξιοποίηση των τεχνολογιών εξοικονόμησης ενέργειας στους τομείς των κτιρίων, της βιομηχανίας και των μεταφορών θα μπορούσε να αποτελέσουν οικονομικά αποδοτικό τρόπο που θα βοηθήσει τα κράτη μέλη να επιτύχουν τους στόχους τους βάσει του παρόντος κανονισμού.

(1) Συμφωνία του Παρισιού (ΕΕ L 282 της 19.10.2016, σ. 4).

(2) Απόφαση (ΕΕ) 2016/1841 του Συμβουλίου, της 5ης Οκτωβρίου 2016, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της συμφωνίας του Παρισιού που εγκρίθηκε στο πλαίσιο της σύμβασης-πλαisiού των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή (ΕΕ L 282 της 19.10.2016, σ. 1).

- (10) Η εξάπλωση και η ανάπτυξη βιώσιμων και καινοτόμων πρακτικών και τεχνολογιών μπορεί να ενισχύσει το ρόλο του γεωργικού τομέα σε σχέση με τον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και την προσαρμογή σε αυτήν, ιδίως μέσω της μείωσης των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και της διατήρησης και ενίσχυσης των καταβोधρών και αποθεμάτων άνθρακα. Προκειμένου να μειωθεί το αποτύπωμα άνθρακα και το οικολογικό αποτύπωμα του γεωργικού τομέα, με παράλληλη διατήρηση της παραγωγικότητας, της ικανότητας αναγέννησης και της ζωτικότητάς του, είναι σημαντικό να ενισχυθεί η δράση για τον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και την προσαρμογή σε αυτήν, καθώς και η χρηματοδότηση της έρευνας για την ανάπτυξη βιώσιμων και καινοτόμων πρακτικών και τεχνολογιών και οι επενδύσεις σε αυτές.
- (11) Ο γεωργικός τομέας έχει άμεσο και σημαντικό αντίκτυπο στη βιοποικιλότητα και τα οικοσυστήματα. Για τον λόγο αυτό, είναι σημαντικό να διασφαλιστεί η συνοχή μεταξύ του στόχου του παρόντος κανονισμού και άλλων ενωσιακών πολιτικών και στόχων, όπως είναι η κοινή γεωργική πολιτική και οι στόχοι που σχετίζονται με τη στρατηγική για τη βιοποικιλότητα, τη δασική στρατηγική και τη στρατηγική για την κυκλική οικονομία.
- (12) Ο τομέας των μεταφορών αντιπροσωπεύει σχεδόν το ένα τέταρτο των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου της Ένωσης. Ως εκ τούτου, είναι σημαντικό να μειωθούν οι εκπομπές αερίων θερμοκηπίου και οι κίνδυνοι που συνδέονται με την εξάρτηση από τα ορυκτά καύσιμα στον τομέα των μεταφορών, μέσω μιας ολοκληρωμένης προσέγγισης και μετά το 2020 για την προώθηση της μείωσης των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και της ενεργειακής απόδοσης στις μεταφορές, για τις ηλεκτρικές μετακινήσεις, για τη μετάβαση σε περισσότερο βιώσιμους τρόπους μεταφοράς, καθώς και για βιώσιμες ανανεώσιμες πηγές ενέργειας στις μεταφορές. Η μετάβαση προς την κινητικότητα χαμηλών εκπομπών στο πλαίσιο της ευρύτερης μετάβασης σε ασφαλή και αειφόρο οικονομία χαμηλές εκπομπές άνθρακα μπορεί να διευκολυνθεί μέσω της θέσπισης ευνοϊκών όρων και ισχυρών κινήτρων, καθώς και μακροπρόθεσμων στρατηγικών που να είναι σε θέση να ενισχύσουν τις επενδύσεις.
- (13) Οι επιπτώσεις των ενωσιακών και εθνικών πολιτικών και μέτρων για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να αξιολογούνται σύμφωνα με τις υποχρεώσεις παρακολούθησης και αναφοράς βάσει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾.
- (14) Με την επιφύλαξη των εξουσιών της αρμόδιας για τον προϋπολογισμό αρχής, η μεθοδολογία για την ενσωμάτωση, που υλοποιήθηκε κατά τη διάρκεια του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου 2014-2020, θα πρέπει, κατά περίπτωση, να συνεχιστεί και να βελτιωθεί, με σκοπό να ανταποκριθεί στις προκλήσεις και τις επενδυτικές ανάγκες σχετικά με τη δράση για το κλίμα από το 2021 και εξής. Η χρηματοδότηση της Ένωσης θα πρέπει να συνάδει με τους στόχους της Ένωσης για το πλαίσιο πολιτικής για το κλίμα και την ενέργεια του 2030 και τους μακροπρόθεσμους στόχους που διατυπώνονται στη Συμφωνία του Παρισιού, έτσι ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα των δημόσιων δαπανών. Η Επιτροπή θα πρέπει να εκπονήσει έκθεση σχετικά με τον αντίκτυπο της ενωσιακής χρηματοδότησης που χορηγείται από τον προϋπολογισμό της Ένωσης ή, άλλως, σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης σχετικά με τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου στους τομείς που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό ή την οδηγία 2003/87/ΕΚ.
- (15) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να καλύπτει τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου από τις κατηγορίες ενέργειας, βιομηχανικών διεργασιών και χρήσης προϊόντων, γεωργίας και αποβλήτων της IPCC, όπως προσδιορίζονται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 525/2013, εξαιρουμένων των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από τις δραστηριότητες που απαριθμούνται στο παράρτημα 1 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ.
- (16) Τα δεδομένα που αναφέρονται επί του παρόντος στους εθνικούς καταλόγους απογραφής των αερίων θερμοκηπίου καθώς και στα μητρώα, τόσο στα εθνικά όσο και στο ενωσιακό, δεν επαρκούν ώστε να προσδιοριστούν, σε επίπεδο κράτους μέλους, οι εκπομπές CO₂ της πολιτικής αεροπορίας σε εθνικό επίπεδο, οι οποίες δεν καλύπτονται από την οδηγία 2003/87/ΕΚ. Με τη θέσπιση των υποχρεώσεων υποβολής εκθέσεων, η Ένωση δεν θα πρέπει να επιβάλει στα κράτη μέλη ή στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ) επιβαρύνσεις δυσανάλογες προς τους επιδιωκόμενους στόχους. Οι εκπομπές CO₂ από πτήσεις οι οποίες δεν καλύπτονται από την οδηγία 2003/87/ΕΚ αντιπροσωπεύουν πολύ μικρό μέρος των συνολικών εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και η καθιέρωση συστήματος υποβολής εκθέσεων για τις εκπομπές αυτές θα απέβαινε υπερβολικά επαχθής, λαμβανομένων υπόψη των υφιστάμενων απαιτήσεων για τον ευρύτερο τομέα δυνάμει της οδηγίας 2003/87/ΕΚ. Συνεπώς, οι εκπομπές CO₂ από την κατηγορία πηγών «1.Α.3.Α πολιτική αεροπορία» της IPCC θα πρέπει να θεωρούνται μηδενικές για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού.
- (17) Η μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου σε κάθε κράτος μέλος έως το 2030 θα πρέπει να καθορίζεται σε σχέση με το επίπεδο των αναθεωρημένων εκπομπών αερίων θερμοκηπίου του 2005 του σχετικού κράτους μέλους που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό, εξαιρουμένων των εξακριβωμένων εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από εγκαταστάσεις που λειτουργούσαν το 2005 και που συμπεριλήφθηκαν στο ΣΕΔΕ της ΕΕ μετά το 2005. Τα ετήσια δικαιώματα εκπομπών από την περίοδο 2021 έως 2030 θα πρέπει να καθορίζονται με βάση τα στοιχεία που υποβάλλονται από τα κράτη μέλη και εξετάζονται από την Επιτροπή.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 525/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, σχετικά με μηχανισμό παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων σχετικά με τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και άλλων πληροφοριών σε εθνικό και ενωσιακό επίπεδο που αφορούν την αλλαγή του κλίματος και την κατάργηση της απόφασης αριθ. 280/2004/ΕΚ (ΕΕ L 165 της 18.6.2013, σ. 13).

- (18) Η προσέγγιση των ετήσιων δεσμευτικών εθνικών ορίων που έχει επιλεγεί με την απόφαση αριθ. 406/2009/ΕΚ θα πρέπει να συνεχιστεί από το 2021 έως το 2030. Οι κανόνες για τον καθορισμό των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπής κάθε κράτους μέλους, όπως προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, θα πρέπει να ακολουθούν την ίδια μεθοδολογία όπως και για τα κράτη μέλη με αρνητικά όρια που απορρέουν από την εν λόγω απόφαση, αλλά με την έναρξη της πορείας υπολογισμού στα πέντε δωδεκατημόρια της απόστασης από το 2019 έως το 2020 ή το 2020 για τον μέσο όρο των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου κατά την περίοδο 2016-2018 και με τη λήξη της πορείας αυτής να αποτελεί το όριο για το 2030 για κάθε κράτος μέλος. Προκειμένου να εξασφαλισθούν κατάλληλες συνεισφορές στον ενωσιακό στόχο μείωσης των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου για την περίοδο από το 2021 έως το 2030, η ημερομηνία έναρξης της πορείας υπολογισμού θα πρέπει να προσδιορίζεται για κάθε κράτος μέλος ανάλογα με το ποιο χρονικό σημείο οδηγεί σε χαμηλότερο δικαίωμα. Προσαρμογή των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπής για το 2021 θα πρέπει να προβλέπεται για τα κράτη μέλη τόσο με θετικό όριο δυνάμει της απόφασης αριθ. 406/2009/ΕΚ, όσο και με αύξηση των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπής μεταξύ 2017 και 2020 που καθορίζεται σύμφωνα με την απόφαση 2013/162/ΕΕ της Επιτροπής⁽¹⁾ και την εκτελεστική απόφαση 2013/634/ΕΕ της Επιτροπής⁽²⁾, ώστε να αντικατοπτρίζεται η χωρητικότητα για την αύξηση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου κατά τα εν λόγω έτη.

Θα πρέπει να παρέχεται μια πρόσθετη αναπροσαρμογή για ορισμένα κράτη μέλη σε αναγνώριση της έκτακτης κατάστασής τους βάσει της οποίας διαθέτουν αφενός ένα θετικό όριο δυνάμει της απόφασης αριθ. 406/2009/ΕΚ και, αφετέρου, είτε τις χαμηλότερες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου ανά κάτοικο, σύμφωνα με την εν λόγω απόφαση, ή το χαμηλότερο ποσοστό εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από τομείς που δεν καλύπτονται από την εν λόγω απόφαση σε σύγκριση με τις συνολικές τους εκπομπές αερίων θερμοκηπίου. Η εν λόγω πρόσθετη προσαρμογή θα πρέπει να καλύπτει μόνο μέρος των μειώσεων εκπομπών αερίων θερμοκηπίου που απαιτούνται κατά την περίοδο από το 2021 έως το 2029, για να διατηρηθούν τα κίνητρα για πρόσθετες μειώσεις εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και για να μην επηρεάζουν την επίτευξη του στόχου του 2030, λαμβάνοντας υπόψη τη χρήση των λοιπών προσαρμογών και των δυνατοτήτων ευελιξίας που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό.

- (19) Προκειμένου να διασφαλισθούν ενιαίες προϋποθέσεις για την εκτέλεση των διατάξεων του παρόντος κανονισμού σχετικά με τον καθορισμό των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπής για τα κράτη μέλη, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽³⁾.
- (20) Στα συμπεράσματά του της 23ης-24ης Οκτωβρίου 2014, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο εισηγήθηκε ότι η διαδραστικότητα και χρήση των υφιστάμενων μέσων ευελιξίας εντός των εκτός ΣΕΔΕ τομέων θα πρέπει να ενισχυθεί σημαντικά, προκειμένου να εξασφαλιστεί η οικονομική αποδοτικότητα των συλλογικών προσπαθειών της Ένωσης και η σύγκλιση των κατά κεφαλήν εκπομπών αερίων θερμοκηπίου έως το 2030. Ως μέσο για την ενίσχυση της συνολικής οικονομικής αποδοτικότητας των συνολικών μειώσεων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να αποταμιεύουν και να δανείζονται μέρος των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπής τους. Θα πρέπει επίσης να είναι σε θέση να μεταφέρουν μέρος των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπής τους σε άλλα κράτη μέλη. Θα πρέπει να εξασφαλίζεται η διαφάνεια των μεταφορών αυτών και θα πρέπει να γίνονται με τρόπο που εξυπηρετεί αμφότερα τα κράτη μέλη, περιλαμβανομένων της διενέργειας πλειστηριασμού, της χρήσεως μεσαίων της αγοράς που δρουν βάσει πρακτορείου ή μέσω διμερών διευθετήσεων. Κάθε τέτοια μεταφορά θα μπορούσε να είναι αποτέλεσμα έργου ή προγράμματος για τη μείωση των αερίων θερμοκηπίου που υλοποιείται στο κράτος μέλος της πώλησης και που χρηματοδοτείται από το κράτος μέλος που επωφελείται. Επιπλέον, τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να ενθαρρύνουν τη δημιουργία συμπράξεων δημόσιου-ιδιωτικού τομέα για έργα δυνάμει του άρθρου 24α παράγραφος 1 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ.
- (21) Θα πρέπει να δημιουργηθεί νέα μορφή εφάπαξ ευελιξίας για να διευκολυνθεί η επίτευξη των στόχων για τα κράτη μέλη με εθνικούς στόχους μείωσης πολύ πάνω τόσο από το μέσο όρο της Ένωσης, όσο και από το οικονομικά αποδοτικό δυναμικό μείωσής τους, καθώς και για τα κράτη μέλη που δεν κατένειμαν δωρεάν τυχόν δικαιώματα του ΣΕΔΕ της ΕΕ σε βιομηχανικές εγκαταστάσεις το 2013. Για να διαφυλαχθεί ο σκοπός του αποθεματικού για τη σταθερότητα της αγοράς, το οποίο θεσπίστηκε με την απόφαση (ΕΕ) 2015/1814 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽⁴⁾ για την αντιμετώπιση των διαρθρωτικών ανισορροπιών προσφοράς και ζήτησης στο ΣΕΔΕ της ΕΕ, τα δικαιώματα ΣΕΔΕ της ΕΕ που λήφθηκαν υπόψη για την εφάπαξ ευελιξία θα πρέπει να θεωρηθούν ως δικαιώματα ΣΕΔΕ της ΕΕ σε κυκλοφορία κατά τον προσδιορισμό του συνολικού αριθμού των δικαιωμάτων ΣΕΔΕ της ΕΕ σε κυκλοφορία κατά τη διάρκεια ενός δεδομένου έτους. Η Επιτροπή θα πρέπει να κρίνει, κατά την πρώτη της επανεξέταση στο πλαίσιο της εν λόγω απόφασης, εάν θα εξακολουθήσει να υπολογίζει ότι τα εν λόγω δικαιώματα ΣΕΔΕ της ΕΕ βρίσκονται σε κυκλοφορία.

(1) Απόφαση 2013/162/ΕΕ της Επιτροπής, της 26ης Μαρτίου 2013, για τον προσδιορισμό των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπής των κρατών μελών για την περίοδο 2013-2020 σύμφωνα με την απόφαση αριθ. 406/2009/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 90 της 28.3.2013, σ. 106).

(2) Εκτελεστική απόφαση 2013/634/ΕΕ της Επιτροπής, της 31ης Οκτωβρίου 2013, σχετικά με τις αναπροσαρμογές των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπών των κρατών μελών για την περίοδο 2013-2020 σύμφωνα με την απόφαση αριθ. 406/2009/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 292 της 1.11.2013, σ. 19).

(3) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

(4) Απόφαση (ΕΕ) 2015/1814 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Οκτωβρίου 2015, σχετικά με τη θέσπιση και τη λειτουργία αποθεματικού για τη σταθερότητα της αγοράς όσον αφορά το σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου και την τροποποίηση της οδηγίας 2003/87/ΕΚ (ΕΕ L 264 της 9.10.2015, σ. 1).

- (22) Ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/841 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾ θεσπίζει λογιστικούς κανόνες για τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου και τις απορροφήσεις από δραστηριότητες χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας («land use, land-use change and forestry - LULUCF»). Δραστηριότητες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού δεν θα πρέπει να καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό. Εντούτοις, ενώ το περιβαλλοντικό αποτέλεσμα βάσει του παρόντος κανονισμού όσον αφορά τις μειώσεις που γίνονται στα επίπεδα των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου επηρεάζεται από τη συνεκτίμηση μιας ποσότητας έως το άθροισμα των συνολικών καθαρών απορροφήσεων και των συνολικών καθαρών εκπομπών από δασωμένες εκτάσεις, αποδασωμένες εκτάσεις, διαχειριζόμενες καλλιεργήσιμες εκτάσεις, διαχειριζόμενες χορτολιβαδικές εκτάσεις και, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις, καθώς και, όπου ορίζεται ως υποχρεωτικό στον κανονισμό (ΕΕ) 2018/841, διαχειριζόμενους υγροτόπους, όπως ορίζονται στον εν λόγω κανονισμό, θα πρέπει να περιληφθεί στον παρόντα κανονισμό, ως επιπλέον δυνατότητα των κρατών μελών προκειμένου να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους, όπου χρειάζεται, ευελιξία των LULUCF για μέγιστη ποσότητα 280 εκατομμυρίων τόνων ισοδυνάμου CO₂ των εν λόγω απορροφήσεων, κατανεμημένης μεταξύ των κρατών μελών. Το εν λόγω συνολικό ποσό και η κατανομή του μεταξύ των κρατών μελών θα πρέπει να συνιστούν αναγνώριση του χαμηλότερου δυναμικού μετριασμού του γεωργικού τομέα και του τομέα χρήσης γης, καθώς και της κατάλληλης συμβολής του εν λόγω τομέα στον μετριασμό και τη δέσμευση των αερίων θερμοκηπίου. Επιπλέον, η οικειοθελής διαγραφής ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπής βάσει του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να καθιστά δυνατή τη συνεκτίμηση των εν λόγω ποσών κατά την αξιολόγηση της συμμόρφωσης των κρατών μελών προς τις απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841.
- (23) Στις 30 Νοεμβρίου 2016, η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης («πρόταση διακυβέρνησης»), η οποία απαιτεί από τα κράτη μέλη να καταρτίσουν ολοκληρωμένα εθνικά σχέδια για την ενέργεια και το κλίμα στο πλαίσιο του στρατηγικού σχεδιασμού της πολιτικής για την ενέργεια και το κλίμα και για τις πέντε βασικές διαστάσεις της Ενεργειακής Ένωσης. Σύμφωνα με την πρόταση διακυβέρνησης, τα εθνικά σχέδια που θα καλύπτουν την περίοδο από το 2021 έως το 2030 καλούνται να διαδραματίσουν θεμελιώδη ρόλο για τον σχεδιασμό των κρατών μελών της συμμόρφωσής τους με τον παρόντα κανονισμό και τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/841. Για τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη οφείλουν να καθορίσουν τις πολιτικές και τα μέτρα για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τον παρόντα κανονισμό και τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/841, με προοπτικές για τον μακροπρόθεσμο στόχο για την επίτευξη ισορροπίας μεταξύ εκπομπών και απορροφήσεων αερίων θερμοκηπίου με βάση τη συμφωνία του Παρισιού. Τα εν λόγω σχέδια οφείλουν, επίσης, να προβαίνουν σε εκτίμηση των επιπτώσεων των προγραμματισμένων πολιτικών και μέτρων για την επίτευξη των στόχων. Σύμφωνα με την πρόταση διακυβέρνησης, η Επιτροπή θα πρέπει να μπορεί να υποδείξει στις συστάσεις της σχετικά με το σχέδιο εθνικών σχεδίων την καταλληλότητα του επιπέδου φιλοδοξίας και της επακόλουθης εφαρμογής των πολιτικών και των μέτρων. Η πιθανή χρήση της ευελιξίας των LULUCF για τη συμμόρφωση με τον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να ληφθεί υπόψη κατά την κατάρτιση των εν λόγω σχεδίων.
- (24) Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος αποσκοπεί στην υποστήριξη της αειφόρου ανάπτυξης και τη συμβολή στην επίτευξη σημαντικής και μετρήσιμης βελτίωσης της κατάστασης του περιβάλλοντος, παρέχοντας στους πολιτικούς ιδύνωντες, στους δημόσιους φορείς και στο κοινό επίκαιρες, στοχευμένες, πρόσφορες και αξιόπιστες πληροφορίες. Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος θα πρέπει να επικουρεί την Επιτροπή, κατά περίπτωση, σύμφωνα με το ετήσιο πρόγραμμα εργασίας του Οργανισμού.
- (25) Τυχόν αναπροσαρμογές στην κάλυψη, όπως καθορίζεται στα άρθρα 11, 24, 24α και 27 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, θα πρέπει να αντισταθμίζονται από αντίστοιχη αναπροσαρμογή της μέγιστης ποσότητας των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό. Ως εκ τούτου, όταν τα κράτη μέλη περιλαμβάνουν πρόσθετες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου από εγκαταστάσεις οι οποίες προηγούμενες καλύπτονταν από την οδηγία 2003/87/ΕΚ στις δεσμεύσεις τους δυνάμει του παρόντος κανονισμού, τα εν λόγω κράτη μέλη θα πρέπει να εφαρμόζουν πρόσθετες πολιτικές και μέτρα στους τομείς που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό προκειμένου να μειωθούν οι εν λόγω εκπομπές αερίων θερμοκηπίου.
- (26) Σε αναγνώριση των προηγούμενων προσπαθειών που καταβλήθηκαν από το 2013 από τα κράτη μέλη που είχαν κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ κάτω από τον μέσο όρο της Ένωσης το 2013, είναι σκόπιμο να καθοριστεί ένα περιορισμένο αποθεματικό ασφάλειας ειδικού σκοπού που να αντιστοιχεί, κατ' ανώτατο όριο, σε 105 εκατομμύρια τόνους ισοδυνάμου CO₂, διατηρώντας παράλληλα την περιβαλλοντική ακεραιότητα του παρόντος κανονισμού, καθώς και τα κίνητρα για δράσεις των κρατών μελών πέραν των ελάχιστων εισφορών βάσει του παρόντος κανονισμού. Το απόθεμα ασφάλειας θα πρέπει να είναι επωφελές για τα κράτη μέλη των οποίων το κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ ήταν κάτω του μέσου όρου της Ένωσης για το έτος 2013, των οποίων οι εκπομπές αερίων θερμοκηπίου παραμένουν κάτω από τα οικεία ετήσια δικαιώματα εκπομπής από το 2013 έως το 2020 και τα οποία έχουν προβλήματα να επιτύχουν τον στόχο τους των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου για το 2030, παρά τη χρήση άλλων δυνατοτήτων ευελιξίας που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό. Ένα αποθεματικό ασφάλειας αυτού του μεγέθους θα κάλυπτε σημαντικό μέρος των προβλεπόμενων ομαδικών ελλειμμάτων των επιλέξιμων κρατών μελών για την περίοδο 2021 έως 2030, χωρίς πρόσθετες πολιτικές, διατηρώντας παράλληλα

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 2018/841 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, σχετικά με τη συμπερίληψη των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και των απορροφήσεων από δραστηριότητες χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας στο πλαίσιο για το κλίμα και την ενέργεια έως το 2030, καθώς και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 και της απόφασης (ΕΕ) αριθ. 529/2013/ΕΕ (βλέπε σελίδα 1 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας).

τα κίνητρα για συμπληρωματικές ενέργειες. Το αποθεματικό ασφάλειας θα πρέπει να είναι διαθέσιμο στα κράτη μέλη το 2032, υπό ορισμένους όρους και υπό την προϋπόθεση ότι η χρήση του δεν υπονομεύει την επίτευξη του στόχου μείωσης των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου της Ένωσης της τάξης του 30 % για το έτος 2030 στους τομείς που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό.

- (27) Προκειμένου να αποτυπώνονται οι εξελίξεις στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841, καθώς και να διασφαλιστεί η ακριβής λογιστική καταγραφή στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με το δικαίωμα χρήσης των λογιστικών κατηγοριών εκτάσεων των διαχειριζόμενων δασικών εκτάσεων και των διαχειριζόμενων υγροτόπων δυνάμει της ευελιξίας των LULUCF και σχετικά με τη λογιστική καταγραφή των συναλλαγών βάσει του παρόντος κανονισμού, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης των δυνατοτήτων ευελιξίας, της εφαρμογής ελέγχων συμμόρφωσης και της ακριβούς λειτουργίας του αποθεματικού ασφάλειας, μέσω του μητρώου που θεσπίστηκε δυνάμει του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 («ενωσιακό μητρώο»). Οι πληροφορίες όσον αφορά τη λογιστική καταγραφή βάσει του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να είναι προσιτές στο κοινό. Οι αναγκαίες διατάξεις για τη λογιστική καταγραφή των συναλλαγών θα πρέπει να περιέχονται σε μία μόνο πράξη, η οποία θα συνδυάζει τις λογιστικές διατάξεις σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 525/2013, τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/841, τον παρόντα κανονισμό και την οδηγία 2003/87/ΕΚ. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό η Επιτροπή να διεξαγάγει κατά τις προπαρασκευαστικές της εργασίες κατάλληλες διαβουλεύσεις, μεταξύ άλλων σε επίπεδο εμπειρογνομόνων, και οι εν λόγω διαβουλεύσεις να πραγματοποιηθούν σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου⁽¹⁾. Ειδικότερα, προκειμένου να εξασφαλιστεί ισότιμη συμμετοχή στην κατάρτιση των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο λαμβάνουν όλα τα έγγραφα ταυτόχρονα με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών και οι εμπειρογνώμονες των εν λόγω οργάνων έχουν συστηματική πρόσβαση στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνομόνων της Επιτροπής που ασχολούνται με την προετοιμασία των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.
- (28) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να επανεξεταστεί το 2024 και στη συνέχεια ανά πενταετία, προκειμένου να αξιολογείται η συνολική λειτουργικότητά του, ειδικότερα όσον αφορά την ανάγκη για αυξημένη αυστηρότητα των πολιτικών και των μέτρων της Ένωσης. Η επανεξέταση θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη, μεταξύ άλλων, αναδυόμενες εθνικές περιστάσεις και να επικαιροποιείται βάσει των αποτελεσμάτων του διαλόγου διευκόλυνσης του 2018 υπό την αιγίδα της UNFCCC («διάλογος Ταλανόα») και της παγκόσμιας απογραφής της συμφωνίας του Παρισιού. Στο πλαίσιο της επανεξέτασης, θα πρέπει επίσης να εκτιμηθεί η ισορροπία μεταξύ προσφοράς και ζήτησης ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπής, ώστε να διασφαλισθεί η επάρκεια των υποχρεώσεων που θεσπίζονται από τον παρόντα κανονισμό. Επιπλέον, στο πλαίσιο της τακτικής υποβολής εκθέσεων δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013, η Επιτροπή θα πρέπει, μέχρι τις 31 Οκτωβρίου 2019, να αξιολογήσει τα αποτελέσματα του διαλόγου Ταλανόα. Η αναθεώρηση για την περίοδο πέραν του 2030 θα πρέπει να ευθυγραμμισθεί με τους μακροπρόθεσμους στόχους και τις δεσμεύσεις στο πλαίσιο της Συμφωνίας του Παρισιού και, προς τον σκοπό αυτό, να αντανακλά τη διαχρονική πρόοδο.
- (29) Προκειμένου να διασφαλιστεί η αποδοτική, διαφανής και οικονομικά αποτελεσματική υποβολή εκθέσεων και επαλήθευση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και άλλων πληροφοριών που απαιτούνται για την αξιολόγηση της πρόοδου ως προς τα ετήσια δικαιώματα εκπομπών των κρατών μελών, οι απαιτήσεις για την υποβολή ετήσιων εκθέσεων και αξιολόγησης δυνάμει του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να ενσωματώνονται στα σχετικά άρθρα του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013. Ο εν λόγω κανονισμός θα πρέπει, επίσης, να διασφαλίζει ότι η πρόοδος των κρατών μελών κατά την πραγματοποίηση των μειώσεων των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου εξακολουθεί να αξιολογείται σε ετήσια βάση, λαμβάνοντας υπόψη την πρόοδο σε πολιτικές και μέτρα της Ένωσης και πληροφορίες από τα κράτη μέλη. Κάθε δύο χρόνια, η αξιολόγηση θα πρέπει να περιλαμβάνει την προβλεπόμενη πρόοδο της Ένωσης προς την επίτευξη των στόχων αυτής και των κρατών μελών για μείωση προς την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους. Ωστόσο, η εφαρμογή εκπτώσεων θα πρέπει να εξετάζεται μόνο σε πενταετή διαστήματα, έτσι ώστε να μπορεί να συνυπολογιστεί η ενδεχόμενη συνεισφορά από δασωμένες εκτάσεις, αποδασωμένες εκτάσεις, διαχειριζόμενες καλλιεργήσιμες εκτάσεις και διαχειριζόμενες χορτολιβαδικές εκτάσεις που παρέχεται κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841. Αυτό ισχύει με την επιφύλαξη του καθήκοντος της Επιτροπής να εξασφαλίζει τη συμμόρφωση με τις υποχρεώσεις των κρατών μελών που απορρέουν από τον παρόντα κανονισμό ή της εξουσίας της Επιτροπής να κινηθεί διαδικασία επί παραβάσει για τον σκοπό αυτό.
- (30) Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 525/2013 θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.
- (31) Δεδομένου ότι οι στόχοι του παρόντος κανονισμού, ιδίως ο καθορισμός υποχρεώσεων των κρατών μελών σχετικά με τις ελάχιστες συνεισφορές τους για την περίοδο από το 2021 έως το 2030 στην επίτευξη του στόχου της Ένωσης για μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και στη συμβολή στην επίτευξη των στόχων της Συμφωνίας του Παρισιού, δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, μπορούν όμως, λόγω της κλίμακας και των αποτελεσμάτων τους, να επιτευχθούν καλύτερα στο επίπεδο Ένωσης, η Ένωση δύναται να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως ορίζεται στο εν λόγω άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα απαιτούμενα για την επίτευξη των εν λόγω στόχων.

⁽¹⁾ EE L 123 της 12.5.2016, σ. 1.

(32) Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τυχόν αυστηρότερους εθνικούς στόχους των κρατών μελών,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει υποχρεώσεις των κρατών μελών σχετικά με τις ελάχιστες συνεισφορές τους για την περίοδο από το 2021 έως το 2030, με σκοπό την επίτευξη του στόχου της Ένωσης για μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου το 2030 κατά 30 % κάτω από τα επίπεδα του 2005 στους τομείς που καλύπτονται από το άρθρο 2 του παρόντος κανονισμού, και συμβάλει στην επίτευξη των στόχων της Συμφωνίας του Παρισιού. Ο παρών κανονισμός επιπλέον θεσπίζει κανόνες για τον καθορισμό των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπών και για την αξιολόγηση της προόδου των κρατών μελών στην επίτευξη των ελάχιστων συνεισφορών τους.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός ισχύει για τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου από τις κατηγορίες πηγών της IPCC της ενέργειας, βιομηχανικές διεργασίες και χρήση προϊόντων, γεωργία και απόβλητα, όπως προσδιορίζονται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 525/2013, εξαιρουμένων των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από τις δραστηριότητες που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι της οδηγίας 2003/87/ΕΚ.
2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 7 και του άρθρου 9 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού, ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται στις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου και στις απορροφήσεις που καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/841.
3. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, οι εκπομπές CO₂ από την κατηγορία πηγών «1.Α.3.Α πολιτική αεροπορία» της IPCC θεωρούνται μηδενικές.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1) «εκπομπές αερίων θερμοκηπίου»: οι εκπομπές που εκφράζονται σε τόνους CO₂ ισοδύναμου διοξειδίου του άνθρακα (CO₂), μεθανίου (CH₄), υποξειδίου του αζώτου (N₂O), υδροφθορανθράκων (HFCs), υπερφθορανθράκων (PFCs), τριφθοριούχου αζώτου (NF₃) και εξαφθοριούχου θείου (SF₆), οι οποίες καθορίζονται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 525/2013 και εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού,
- 2) «ετήσια δικαιώματα εκπομπής»: οι μέγιστες επιτρεπόμενες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου για κάθε έτος μεταξύ 2021 και 2030, οι οποίες καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3 και το άρθρο 10,
- 3) «δικαίωμα του ΣΕΔΕ της ΕΕ»: «δικαίωμα» όπως ορίζεται στο άρθρο 3 στοιχείο α) της οδηγίας 2003/87/ΕΚ.

Άρθρο 4

Ετήσια επίπεδα εκπομπών για την περίοδο από 2021 έως 2030

1. Κάθε κράτος μέλος μειώνει, το 2030, τις οικείες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου τουλάχιστον κατά το ποσοστό που καθορίζεται για το εν λόγω κράτος μέλος στο παράρτημα Ι, σε σχέση με τις εκπομπές του αερίων θερμοκηπίου κατά το έτος 2005, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου.
2. Με την επιφύλαξη των δυνατοτήτων ευελιξίας που προβλέπονται στα άρθρα 5, 6 και 7 του παρόντος κανονισμού και της προσαρμογής σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού και λαμβάνοντας υπόψη κάθε μείωση που προκύπτει από την εφαρμογή του άρθρου 7 της απόφασης αριθ. 406/2009/ΕΚ, κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι οι εκπομπές αερίων θερμοκηπίου για κάθε έτος μεταξύ 2021 και 2029 δεν υπερβαίνουν το επίπεδο που ορίζεται από μια γραμμική τροχιά, που αρχίζει από τη μέση τιμή των οικείων εκπομπών αερίων θερμοκηπίου κατά τα έτη 2016, 2017 και 2018 που καθορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου και λήγει το 2030 στο όριο που τίθεται για το εν λόγω κράτος μέλος στο παράρτημα Ι του παρόντος κανονισμού. Η γραμμική τροχιά ενός κράτους μέλους αρχίζει είτε στα πέντε δωδεκατημόρια της απόστασης από το 2019 έως το 2020 ή εντός του 2020, ανάλογα με το ποιο οδηγεί σε χαμηλότερα δικαιώματα για το εν λόγω κράτος μέλος.
3. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπής για τα έτη από το 2021 έως το 2030, εκφραζόμενα σε τόνους ισοδύναμου CO₂, όπως ορίζεται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου. Για τους σκοπούς των εν λόγω εκτελεστικών πράξεων, η Επιτροπή πραγματοποιεί διεξοδική επανεξέταση της πιο πρόσφατης εθνικής απογραφής των δεδομένων για τα έτη 2005 και 2016-2018 που υποβάλλεται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013.

Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις αναφέρουν την τιμή των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου κάθε κράτους μέλους για το 2005 που χρησιμοποιήθηκε για τον καθορισμό των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπής που προσδιορίζονται στις παραγράφους 1 και 2.

4. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις προσδιορίζουν επίσης, με βάση τα ποσοστά που κοινοποιούνται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 3, τις συνολικές ποσότητες που μπορεί να λαμβάνονται υπόψη για τη συμμόρφωση ενός κράτους μέλους κατά το άρθρο 9 μεταξύ 2021 και 2030. Εάν το άθροισμα των συνολικών ποσοτήτων όλων των κρατών μελών υπερβεί το συλλογικό σύνολο των 100 εκατομμυρίων, οι συνολικές ποσότητες για κάθε κράτος μέλος μειώνονται σε αναλογική βάση, ούτως ώστε να μην υπάρχει υπέρβαση του συλλογικού συνόλου.

5. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 14.

Άρθρο 5

Δυνατότητες ευελιξίας μέσω δανεισμού, αποταμίευσης και μεταβίβασης

1. Όσον αφορά τα έτη 2021 έως 2025, ένα κράτος μέλος δύναται να δανειστεί ποσότητα έως και 10 % από τα ετήσια δικαιώματα εκπομπής του για το επόμενο έτος.

2. Όσον αφορά τα έτη 2026 έως 2029, ένα κράτος μέλος δύναται να δανειστεί ποσότητα έως και 5 % από τα ετήσια δικαιώματα εκπομπής του για το επόμενο έτος.

3. Ένα κράτος μέλος του οποίου οι εκπομπές αερίων θερμοκηπίου για ένα δεδομένο έτος είναι χαμηλότερες από τα ετήσια δικαιώματα εκπομπής του για το εν λόγω έτος, λαμβάνοντας υπόψη τη χρήση των δυνατοτήτων ευελιξίας σύμφωνα με το παρόν άρθρο και το άρθρο 6, δύναται:

α) όσον αφορά το 2021, να αποταμιεύσει αυτό το πλεονάζον μέρος των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπής του για τα επόμενα έτη έως το 2030, και

β) όσον αφορά τα έτη 2022 έως 2029, να αποταμιεύσει αυτό το πλεονάζον μέρος των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπής του μέχρι επιπέδου 30 % των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπής του μέχρι το εν λόγω έτος για τα επόμενα έτη έως το 2030.

4. Ένα κράτος μέλος δύναται να μεταβιβάσει έως και 5 % των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπής του για ένα δεδομένο έτος σε άλλα κράτη μέλη όσον αφορά τα έτη 2021 έως 2025 και έως και 10 % όσον αφορά τα έτη 2026 έως 2030. Το λαμβάνον κράτος μέλος δύναται να χρησιμοποιήσει την εν λόγω ποσότητα για συμμόρφωση σύμφωνα με το άρθρο 9 για το δεδομένο έτος ή για επόμενα έτη έως το 2030.

5. Ένα κράτος μέλος του οποίου οι αναθεωρημένες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου για ένα δεδομένο έτος είναι χαμηλότερες από τα ετήσια δικαιώματα εκπομπής του για το εν λόγω έτος, λαμβάνοντας υπόψη τη χρήση των δυνατοτήτων ευελιξίας σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 4 του παρόντος άρθρου και το άρθρο 6, δύναται να μεταβιβάσει το εν λόγω πλεονάζον μέρος των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπής του σε άλλα κράτη μέλη. Το λαμβάνον κράτος μέλος δύναται να χρησιμοποιήσει την εν λόγω ποσότητα για συμμόρφωση σύμφωνα με το άρθρο 9 για το εν λόγω έτος ή για επόμενα έτη έως το 2030.

6. Τα κράτη μέλη δύναται να χρησιμοποιούν τα έσοδα που προκύπτουν από τις μεταβιβάσεις ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπής δυνάμει των παραγράφων 4 και 5 για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής στην Ένωση ή σε τρίτες χώρες. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για οποιαδήποτε δράση αναλαμβάνεται δυνάμει της παρούσας παραγράφου.

7. Οποιαδήποτε μεταβίβαση ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπής δυνάμει των παραγράφων 4 και 5 ενδέχεται να προκύπτει ως αποτέλεσμα έργου ή προγράμματος μετριασμού των αερίων θερμοκηπίου που εκτελείται στο κράτος μέλος πώλησης και να ανταμειβεται από το λαμβάνον κράτος μέλος, υπό την προϋπόθεση ότι αποφεύγεται η διπλή καταγραφή και ότι διασφαλίζεται η ιχνηλασιμότητα.

8. Τα κράτη μέλη δύναται να χρησιμοποιούν πιστώσεις από έργα που εκχωρούνται δυνάμει του άρθρου 24α παράγραφος 1 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ για συμμόρφωση σύμφωνα με το άρθρο 9 του παρόντος κανονισμού, χωρίς κανένα ποσοτικό όριο, υπό την προϋπόθεση ότι αποφεύγεται η διπλή καταγραφή.

Άρθρο 6

Ευελιξία για ορισμένα κράτη μέλη μετά τη μείωση των δικαιωμάτων ΣΕΔΕ της ΕΕ

1. Τα κράτη μέλη που απαριθμούνται στο παράρτημα II του παρόντος κανονισμού μπορούν να έχουν περιορισμένη ακύρωση δικαιωμάτων ΣΕΔΕ της ΕΕ που δεν υπερβαίνουν τα 100 εκατομμύρια κατά ανώτατο όριο, τα οποία λαμβάνονται συλλογικά υπόψη για τη συμμόρφωσή τους σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό. Η ακύρωση αυτή πραγματοποιείται από τις ποσότητες πλειστηριασμού του εκάστοτε κράτους μέλους δυνάμει του άρθρου 10 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ.

2. Τα δικαιώματα ΣΕΔΕ της ΕΕ που λαμβάνονται υπόψη δυνάμει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου θεωρούνται δικαιώματα ΣΕΔΕ της ΕΕ σε κυκλοφορία για τους σκοπούς του άρθρου 1 παράγραφος 4 της απόφασης (ΕΕ) 2015/1814.

Η Επιτροπή κρίνει, κατά την πρώτη της επανεξέταση δυνάμει του άρθρου 3 της εν λόγω απόφασης, εάν θα εξακολουθήσει να λαμβάνει υπόψη κατά το πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου.

3. Τα κράτη μέλη που απαριθμούνται στο παράρτημα II κοινοποιούν στην Επιτροπή έως τις 31 Δεκεμβρίου 2019 κάθε πρόθεση να χρησιμοποιήσουν την περιορισμένη ακύρωση των δικαιωμάτων ΣΕΔΕ της ΕΕ που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, έως το ποσοστό που ορίζεται στο παράρτημα II για κάθε έτος της περιόδου 2021 έως 2030 για κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, με σκοπό τη συμμόρφωσή του σύμφωνα με το άρθρο 9.

Τα κράτη μέλη που απαριθμούνται στο παράρτημα II μπορούν να αποφασίσουν να αναθεωρήσουν το κοινοποιηθέν ποσοστό προς τα κάτω μία φορά το 2024 και μία φορά το 2027. Σε αυτήν την περίπτωση, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος κοινοποιεί στην Επιτροπή αυτήν την απόφαση έως τις 31 Δεκεμβρίου 2024 ή έως τις 31 Δεκεμβρίου 2027, αντίστοιχα.

4. Κατόπιν αίτησης κράτους μέλους, ο κεντρικός διαχειριστής που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 1 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ («κεντρικός διαχειριστής») λαμβάνει υπόψη ποσότητα που δεν υπερβαίνει τη συνολική ποσότητα που καθορίζεται κατά το άρθρο 4 παράγραφος 4 του παρόντος κανονισμού για τη συμμόρφωση του εν λόγω κράτους μέλους σύμφωνα με το άρθρο 9 του παρόντος κανονισμού. Το ένα δέκατο της συνολικής ποσότητας των δικαιωμάτων ΣΕΔΕ της ΕΕ που προσδιορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 4 του παρόντος κανονισμού ακυρώνεται σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 4 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ για κάθε έτος από το 2021 έως το 2030 για το εν λόγω κράτος μέλος.

5. Εφόσον κράτος μέλος, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου, έχει κοινοποιήσει στην Επιτροπή την απόφασή του να αναθεωρήσει το ήδη κοινοποιηθέν ποσοστό προς τα κάτω, ακυρώνεται κατ' αντιστοιχία μικρότερη ποσότητα δικαιωμάτων ΣΕΔΕ της ΕΕ για το εν λόγω κράτος μέλος όσον αφορά κάθε έτος από το 2026 έως το 2030 ή από το 2028 έως το 2030, αντίστοιχα.

Άρθρο 7

Πρόσθετη χρήση έως και 280 εκατομμυρίων καθαρών απορροφήσεων από LULUCF

1. Στον βαθμό που οι εκπομπές αερίων θερμοκηπίου ενός κράτους μέλους υπερβαίνουν τα ετήσια δικαιώματα εκπομπής του για ένα δεδομένο έτος, συμπεριλαμβανομένων τυχόν ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπών που αποταμιεύονται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 3 του παρόντος κανονισμού, ποσότητα η οποία δεν υπερβαίνει το άθροισμα των συνολικών καθαρών απορροφήσεων και των συνολικών καθαρών εκπομπών από τις συνδυασμένες λογιστικές κατηγορίες εκτάσεων δασωμένων εκτάσεων, αποδασωμένων εκτάσεων, διαχειριζόμενων καλλιεργήσιμων εκτάσεων και διαχειριζόμενων χορτολιβαδικών εκτάσεων και, βάσει των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που εγκρίνονται βάσει της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, διαχειριζόμενων δασικών εκτάσεων και διαχειριζόμενων υγροτόπων που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841, μπορεί να λαμβάνεται υπόψη για τη συμμόρφωσή του σύμφωνα με το άρθρο 9 του παρόντος κανονισμού για το εν λόγω έτος, υπό την προϋπόθεση ότι:

- α) η σωρευτική ποσότητα που λαμβάνεται υπόψη για το εν λόγω κράτος μέλος για όλα τα έτη της περιόδου από το 2021 έως το 2030 δεν υπερβαίνει το μέγιστο ποσό των συνολικών καθαρών απορροφήσεων που καθορίζεται στο παράρτημα III του παρόντος κανονισμού για το εν λόγω κράτος μέλος,
- β) η εν λόγω ποσότητα είναι μεγαλύτερη από τις απαιτήσεις του εν λόγω κράτους μέλους, σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841,
- γ) το κράτος μέλος δεν έχει αποκτήσει από άλλα κράτη μέλη περισσότερες καθαρές απορροφήσεις σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/841 από όσες έχει μεταβιβάσει,
- δ) το κράτος μέλος έχει συμμορφωθεί με τις απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 και
- ε) το κράτος μέλος έχει υποβάλει περιγραφή της προβλεπόμενης χρήσης της ευελιξίας που είναι διαθέσιμη στο πλαίσιο της παρούσας παραγράφου σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013.

2. Η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 13 του παρόντος κανονισμού για την τροποποίηση του τίτλου του παραρτήματος III σε σχέση με τις λογιστικές κατηγορίες εκτάσεων, προκειμένου:

- α) να αποτυπώνεται η συνεισφορά της λογιστικής κατηγορίας εκτάσεων των διαχειριζόμενων δασικών εκτάσεων, με παράλληλο σεβασμό του μέγιστου ποσού των συνολικών καθαρών απορροφήσεων για κάθε κράτος μέλος που αναφέρονται στο παράρτημα III του παρόντος κανονισμού, όταν οι κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που καθορίζουν τα επίπεδα αναφοράς για τα δάση εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 8 ή 9 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 και
- β) να αποτυπώνεται η συνεισφορά της λογιστικής κατηγορίας εκτάσεων των διαχειριζόμενων δασικών εκτάσεων, με παράλληλο σεβασμό του μέγιστου ποσού των συνολικών καθαρών απορροφήσεων για κάθε κράτος μέλος που αναφέρονται στο παράρτημα III του παρόντος κανονισμού, όταν όλα τα κράτη μέλη οφείλουν να προσμετρούν την κατηγορία αυτή σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/841.

Άρθρο 8

Διορθωτικά μέτρα

1. Εάν η Επιτροπή διαπιστώσει, κατά την ετήσια αξιολόγησή της σύμφωνα με το άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 και λαμβάνοντας υπόψη την προβλεπόμενη χρήση των δυνατοτήτων ευελιξίας που αναφέρονται στα άρθρα 5, 6 και 7 του παρόντος κανονισμού, ότι ένα κράτος μέλος δεν σημειώνει επαρκή πρόοδο στην πλήρωση των υποχρεώσεων του σύμφωνα με το άρθρο 4 του παρόντος κανονισμού, το εν λόγω κράτος μέλος δύναται να υποβάλλει, εντός τριών μηνών, στην Επιτροπή διορθωτικό σχέδιο δράσης που περιλαμβάνει:

- α) επιπρόσθετες δράσεις που εκτελεί το κράτος μέλος, ώστε να εκπληρώνει τις ειδικές υποχρεώσεις του δυνάμει του άρθρου 4 του παρόντος κανονισμού, μέσω εσωτερικών πολιτικών και μέτρων, καθώς και με την υλοποίηση ενωσιακής δράσης,
- β) αυστηρό χρονοδιάγραμμα προς υλοποίηση των εν λόγω δράσεων, το οποίο επιτρέπει την αποτίμηση της ετήσιας προόδου όσον αφορά την υλοποίηση.

2. Σύμφωνα με το ετήσιο πρόγραμμα εργασίας του, ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος επικουρεί την Επιτροπή στο έργο της αξιολόγησης τέτοιων διορθωτικών σχεδίων δράσης.

3. Η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει γνώμη σχετικά με τη σθεναρότητα των διορθωτικών σχεδίων δράσης που υποβάλλονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 και σε αυτήν την περίπτωση εκδίδει γνώμη εντός τεσσάρων μηνών από την παραλαβή των εν λόγω σχεδίων. Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος λαμβάνει στον μέγιστο βαθμό υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής και αναθεωρεί το διορθωτικό σχέδιο δράσης του αναλόγως.

Άρθρο 9

Έλεγχος συμμόρφωσης

1. Το 2027 και το 2032, εάν οι αναθεωρημένες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου ενός κράτους μέλους υπερβαίνουν τα ετήσια δικαιώματα εκπομπής του για οποιοδήποτε συγκεκριμένο έτος της περιόδου, έχοντας λάβει υπόψη την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου και τις δυνατότητες ευελιξίας που χρησιμοποιούνται βάσει των άρθρων 5, 6 και 7, εφαρμόζονται τα ακόλουθα μέτρα:

- α) προσθήκη στην ποσότητα εκπομπών αερίων θερμοκηπίου του κράτους μέλους το επόμενο έτος ίση με την ποσότητα σε τόνους ισοδύναμου CO₂ των πλεοναζουσών εκπομπών αερίων θερμοκηπίου, πολλαπλασιαζόμενη επί τον συντελεστή 1,08 σύμφωνα με τα μέτρα που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 12, και
- β) στο κράτος μέλος απαγορεύεται προσωρινά να μεταβιβάζει μέρος των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπής σε άλλο κράτος μέλος, έως ότου αυτό συμμορφωθεί με το άρθρο 4.

Ο κεντρικός διαχειριστής υλοποιεί την απαγόρευση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο β) στο ενωσιακό μητρώο.

2. Εάν οι εκπομπές αερίων θερμοκηπίου ενός κράτους μέλους είτε για την περίοδο από το 2021 έως το 2025 είτε για την περίοδο από το 2026 έως το 2030 που αναφέρονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 υπερέβησαν τις απορροφήσεις του, όπως προσδιορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 12 του εν λόγω κανονισμού, ο κεντρικός διαχειριστής αφαιρεί από τα ετήσια δικαιώματα εκπομπής του εν λόγω κράτους μέλους ποσότητα ίση με τις εν λόγω πλεονάζουσες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου σε τόνους ισοδύναμου CO₂ για τα σχετικά έτη.

Άρθρο 10

Προσαρμογές

1. Η Επιτροπή προσαρμόζει τα ετήσια δικαιώματα εκπομπής για κάθε κράτος μέλος δυνάμει του άρθρου 4 του παρόντος κανονισμού, έτσι ώστε να αντικατοπτρίζουν:

- α) τις προσαρμογές του αριθμού των δικαιωμάτων ΣΕΔΕ της ΕΕ που εκχωρούνται δυνάμει του άρθρου 11 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ οι οποίες προέκυψαν από μεταβολή της κάλυψης των πηγών βάσει της εν λόγω οδηγίας, σύμφωνα με τις αποφάσεις της Επιτροπής που εκδόθηκαν δυνάμει της εν λόγω οδηγίας σχετικά με την τελική έγκριση των εθνικών σχεδίων κατανομής για την περίοδο 2008 έως 2012,
- β) τις προσαρμογές προς τον αριθμό των δικαιωμάτων ΣΕΔΕ της ΕΕ ή πιστώσεων, αντιστοίχως, που πραγματοποιούνται σύμφωνα με τα άρθρα 24 και 24α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ όσον αφορά στη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου σε ένα κράτος μέλος και
- γ) τις προσαρμογές προς τον αριθμό των δικαιωμάτων ΣΕΔΕ της ΕΕ που σχετίζονται με τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου από εγκαταστάσεις που εξαιρούνται από το ΣΕΔΕ της ΕΕ σύμφωνα με το άρθρο 27 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, για το χρονικό διάστημα που εξαιρούνται.

2. Η ποσότητα που περιλαμβάνεται στο παράρτημα IV προστίθεται στα ετήσια δικαιώματα εκπομπής που προβλέπονται για το 2021 για κάθε κράτος μέλος που αναφέρεται στο εν λόγω παράρτημα.
3. Η Επιτροπή δημοσιεύει τα αριθμητικά στοιχεία που προκύπτουν από τις εν λόγω προσαρμογές.

Άρθρο 11

Αποθεματικό ασφάλειας

1. Αποθεματικό ασφάλειας που αντιστοιχεί σε ποσότητα έως 105 εκατομμυρίων τόνων ισοδύναμου CO₂ δημιουργείται στο ενωσιακό μητρώο, υπό την προϋπόθεση της εκπλήρωσης του στόχου της Ένωσης που αναφέρεται στο άρθρο 1. Το αποθεματικό ασφάλειας διατίθεται επιπλέον των δυνατοτήτων ευελιξίας που προβλέπονται στα άρθρα 5, 6 και 7.
2. Κράτος μέλος μπορεί να επωφελείται από το αποθεματικό ασφάλειας εφόσον πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
  - α) το κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ του σε τιμές αγοράς το 2013, όπως δημοσιεύθηκε από τη Eurostat τον Απρίλιο του 2016, ήταν χαμηλότερο από τον μέσο όρο της Ένωσης,
  - β) οι σωρευτικές εκπομπές του αερίων θερμοκηπίου για τα έτη από το 2013 έως το 2020 στους τομείς που καλύπτει ο παρών κανονισμός είναι χαμηλότερες από τα σωρευτικά ετήσια δικαιώματα εκπομπής του για τα έτη από το 2013 έως το 2020 και
  - γ) οι εκπομπές του αερίων θερμοκηπίου υπερβαίνουν τα ετήσια δικαιώματα εκπομπής του την περίοδο από το 2026 έως το 2030, εντούτοις έχει:
    - i) εξαντλήσει τις δυνατότητες ευελιξίας δυνάμει του άρθρου 5 παράγραφοι 2 και 3,
    - ii) χρησιμοποιήσει στον μέγιστο δυνατό βαθμό τις καθαρές απορροφήσεις σύμφωνα με το άρθρο 7, ακόμα και αν η ποσότητα αυτή δεν ανέρχεται στο επίπεδο που καθορίζεται στο παράρτημα III και
    - iii) δεν έχει πραγματοποιήσει καμία καθαρή μεταβίβαση σε άλλα κράτη μέλη δυνάμει του άρθρου 5.
3. Κράτος μέλος που πληροί τις προϋποθέσεις που ορίζονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου λαμβάνει επιπλέον ποσότητα από το αποθεματικό ασφάλειας η οποία δεν υπερβαίνει το έλλειμά του προκειμένου να χρησιμοποιηθεί για συμμόρφωση σύμφωνα με το άρθρο 9. Η ποσότητα αυτή δεν υπερβαίνει το 20 % της συνολικής υπερκάλυψης του στόχου του την περίοδο από το 2013 έως το 2020.

Εάν προκύπτει ότι η συλλογική ποσότητα που πρόκειται να ληφθεί από όλα τα κράτη μέλη που πληρούν τις προϋποθέσεις που ορίζονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου υπερβαίνει το όριο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, η ποσότητα που πρόκειται να ληφθεί από καθένα από τα εν λόγω κράτη μέλη μειώνεται κατ' αναλογία.

4. Οποιαδήποτε ποσότητα εναπομένει στο αποθεματικό ασφάλειας μετά την κατανομή σύμφωνα με την παράγραφο 3 πρώτο εδάφιο διανέμεται μεταξύ των κρατών μελών που αναφέρονται στο εν λόγω εδάφιο αναλογικά προς το εναπομένον έλλειμά τους, αλλά χωρίς υπέρβασή του. Η ποσότητα αυτή μπορεί για καθένα από τα εν λόγω κράτη μέλη να προστίθεται στο ποσοστό που αναφέρεται στο εν λόγω εδάφιο.

5. Μετά την ολοκλήρωση της εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 για το έτος 2020, η Επιτροπή, για κάθε κράτος μέλος που πληροί τις προϋποθέσεις στα στοιχεία α) και β) της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, δημοσιεύει τις ποσότητες που αντιστοιχούν στο 20 % της συνολικής υπερκάλυψης του στόχου του την περίοδο από το 2013 έως το 2020, όπως αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 12

Μητρώο

1. Η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 13 για τη συμπλήρωση του παρόντος κανονισμού προκειμένου να εξασφαλίζεται η ορθή λογιστική καταγραφή βάσει του παρόντος κανονισμού μέσω του ενωσιακού μητρώου όσον αφορά:
  - α) τα ετήσια δικαιώματα εκπομπής,
  - β) τις δυνατότητες ευελιξίας που ασκούνται δυνάμει των άρθρων 5, 6 και 7,
  - γ) τους ελέγχους της συμμόρφωσης σύμφωνα με το άρθρο 9,
  - δ) τις προσαρμογές δυνάμει του άρθρου 10 και
  - ε) το αποθεματικό ασφάλειας δυνάμει του άρθρου 11.

2. Ο κεντρικός διαχειριστής διενεργεί αυτοματοποιημένο έλεγχο κάθε συναλλαγής στο ενωσιακό μητρώο που απορρέει από τον παρόντα κανονισμό και, εφόσον απαιτείται, απαγορεύει συναλλαγές για να διασφαλίζει ότι δεν σημειώνονται παρατυπίες.
3. Το κοινό έχει πρόσβαση στις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) έως ε) και στην παράγραφο 2.

Άρθρο 13

Άσκηση της ανάθεσης εξουσιών

1. Η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο παρόν άρθρο.
2. Η εξουσία έκδοσης των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 2 και στο άρθρο 12 παράγραφος 1 ανατίθεται στην Επιτροπή για περίοδο πέντε ετών από τις 9 Ιουλίου 2018. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση σχετικά με την εξουσιοδότηση το αργότερο εννέα μήνες πριν από τη λήξη της πενταετούς περιόδου. Η εξουσιοδότηση παρατείνεται σιωπηρά για περιόδους ίδιας διάρκειας, εκτός εάν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο διατυπώσει αντιρρήσεις για μια τέτοια παράταση το αργότερο τρεις μήνες πριν από τη λήξη κάθε περιόδου.
3. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 2 και στο άρθρο 12 παράγραφος 1 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης επιφέρει τη λήξη της εξουσιοδότησης που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που προσδιορίζεται σε αυτή. Δεν θίγει την εγκυρότητα των ήδη ισχυουσών κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.
4. Πριν από την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή διαβουλεύεται με εμπειρογνώμονες οι οποίοι ορίζονται από κάθε κράτος μέλος σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου.
5. Η Επιτροπή, μόλις εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.
6. Κατ' εξουσιοδότηση πράξη η οποία εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 2 και του άρθρου 12 παράγραφος 1 τίθεται σε ισχύ μόνον εφόσον δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή από το Συμβούλιο εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίηση της εν λόγω πράξης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ή εφόσον, πριν από τη λήξη της εν λόγω προθεσμίας, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έχουν ενημερώσει αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 14

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή για την αλλαγή του κλίματος που έχει συσταθεί κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013. Πρόκειται για επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.
2. Όποτε γίνεται παραπομπή σε αυτήν την παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Άρθρο 15

Επανεξέταση

1. Ο παρών κανονισμός τελεί υπό αναθεώρηση, λαμβάνοντας μεταξύ άλλων υπόψη εξελισσόμενες εθνικές περιστάσεις, τον τρόπο με τον οποίο όλοι οι τομείς της οικονομίας συμβάλλουν στη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου, τις διεθνείς εξελίξεις και τις προσπάθειες που καταβάλλονται για την επίτευξη των μακροχρόνιων στόχων της Συμφωνίας του Παρισιού.
2. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο εντός έξι μηνών από κάθε καθολική απογραφή που συμφωνείται δυνάμει του άρθρου 14 της Συμφωνίας του Παρισιού, σχετικά με τη λειτουργία του παρόντος κανονισμού, συμπεριλαμβανομένης της ισορροπίας μεταξύ προσφοράς και ζήτησης ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπής, καθώς και σχετικά με τη συμβολή του παρόντος κανονισμού στον συνολικό στόχο της Ένωσης για μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου το 2030 και τη συμβολή του στους στόχους της Συμφωνίας του Παρισιού, ιδίως όσον αφορά την ανάγκη για πρόσθετες πολιτικές και μέτρα της Ένωσης με σκοπό τις απαραίτητες μειώσεις εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από την Ένωση και τα κράτη μέλη της, καθώς και ενός πλαισίου μετά το 2030, και μπορεί να υποβάλλει προτάσεις, κατά περίπτωση.

Οι εν λόγω εκθέσεις λαμβάνουν υπόψη τις στρατηγικές που εκπονούνται σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 με σκοπό να συμβάλουν στην εκπόνηση μιας μακροπρόθεσμης στρατηγικής της Ένωσης.

Άρθρο 16

Τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013

Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 525/2013 τροποποιείται ως εξής:

1) Στο άρθρο 7, η παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:

α) παρεμβάλλεται το ακόλουθο στοιχείο:

«αα) από το 2023, οι οικείες ανθρωπογενείς εκπομπές αερίων θερμοκηπίου που αναφέρονται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*) για το έτος Χ-2, σύμφωνα με τις απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων της UNFCCC,

(*) Κανονισμός (ΕΕ) 2018/842 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, για τις δεσμευτικές ετήσιες μειώσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από τα κράτη μέλη από το 2021 έως το 2030, στο πλαίσιο της συμβολής στη δράση για το κλίμα για την τήρηση των δεσμεύσεων που απορρέουν από τη συμφωνία του Παρισιού και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 (ΕΕ L 156 της 19.6.2018, σ. 26).»,

β) το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Στις εκθέσεις τους, τα κράτη μέλη ενημερώνουν ετησίως την Επιτροπή σχετικά με τυχόν προθέσεις τους να κάνουν χρήση των δυνατοτήτων ευελιξίας του άρθρου 5 παράγραφοι 4 και 5 και του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842, καθώς και των εσόδων σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 6 του εν λόγω κανονισμού. Εντός τριών μηνών από την παραλαβή των πληροφοριών αυτών από τα κράτη μέλη, η Επιτροπή κοινοποιεί τις πληροφορίες στην επιτροπή που αναφέρεται στο άρθρο 26 του παρόντος κανονισμού.».

2) Στο άρθρο 13 παράγραφος 1 στοιχείο γ), προστίθεται το ακόλουθο σημείο:

«ix) από το 2023, πληροφορίες σχετικά με τις εθνικές πολιτικές και τα μέτρα που εφαρμόζονται προς την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842 και πληροφορίες για τις σχεδιαζόμενες πρόσθετες εθνικές πολιτικές και μέτρα που προβλέπονται με σκοπό τον περιορισμό των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου ή την ενίσχυση των καταβोधών πέρα από τις δεσμεύσεις τους δυνάμει του εν λόγω κανονισμού.».

3) Στο άρθρο 14 παράγραφος 1, προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο:

«στ) από το 2023, συνολικές προβλέψεις αερίων θερμοκηπίου και ξεχωριστές εκτιμήσεις για τις προβλεπόμενες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου για τις πηγές εκπομπών που καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/842 και την οδηγία 2003/87/ΕΚ.».

4) Στο άρθρο 21 παράγραφος 1, προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο:

«γ) των υποχρεώσεων δυνάμει του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842. Η αξιολόγηση λαμβάνει υπόψη την πρόοδο ως προς τις ενωσιακές πολιτικές και μέτρα, καθώς και τις πληροφορίες από τα κράτη μέλη. Κάθε δύο χρόνια, η αξιολόγηση περιλαμβάνει επίσης την προβλεπόμενη πρόοδο της Ένωσης ως προς την εφαρμογή της εθνικά καθορισμένης πρόθεσης συνεισφοράς στη Συμφωνία του Παρισιού που περιέχει τη δέσμευση της Ένωσης για μειώσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου στο σύνολο της οικονομίας και την προβλεπόμενη πρόοδο των κρατών μελών ως προς την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους δυνάμει του εν λόγω κανονισμού.».

Άρθρο 17

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Στρασβούργο, 30 Μαΐου 2018.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. TAJANI

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

L. PAVLOVA

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΚΠΟΜΠΩΝ ΑΕΡΙΩΝ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΟΥ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 4 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1

	Μειώσεις εκπομπών αερίων θερμοκηπίου των κρατών μελών το 2030 σχετικά με τα επίπεδά τους για το 2005 που προσδιορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3
Βέλγιο	- 35 %
Βουλγαρία	- 0 %
Τσεχική Δημοκρατία	- 14 %
Δανία	- 39 %
Γερμανία	- 38 %
Εσθονία	- 13 %
Ιρλανδία	- 30 %
Ελλάδα	- 16 %
Ισπανία	- 26 %
Γαλλία	- 37 %
Κροατία	- 7 %
Ιταλία	- 33 %
Κύπρος	- 24 %
Λετονία	- 6 %
Λιθουανία	- 9 %
Λουξεμβούργο	- 40 %
Ουγγαρία	- 7 %
Μάλτα	- 19 %
Κάτω Χώρες	- 36 %
Αυστρία	- 36 %
Πολωνία	- 7 %
Πορτογαλία	- 17 %
Ρουμανία	- 2 %
Σλοβενία	- 15 %
Σλοβακία	- 12 %
Φινλανδία	- 39 %
Σουηδία	- 40 %
Ηνωμένο Βασίλειο	- 37 %

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΠΟΥ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΕΧΟΥΝ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗ ΑΚΥΡΩΣΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΣΕΔΕ ΤΗΣ ΕΕ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΛΗΦΘΕΙ ΥΠΟΨΗ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 6

	Μέγιστο ποσοστό εκπομπών αερίων θερμοκηπίου του 2005 που προσδιορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3
Βέλγιο	2 %
Δανία	2 %
Ιρλανδία	4 %
Λουξεμβούργο	4 %
Μάλτα	2 %
Κάτω Χώρες	2 %
Αυστρία	2 %
Φινλανδία	2 %
Σουηδία	2 %

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΣΥΝΟΛΙΚΕΣ ΚΑΘΑΡΕΣ ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΔΑΣΩΜΕΝΕΣ ΕΚΤΑΣΕΙΣ, ΑΠΟΔΑΣΩΜΕΝΕΣ ΕΚΤΑΣΕΙΣ, ΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΕΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΣΙΜΕΣ ΕΚΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΕΣ ΧΟΡΤΟΛΙΒΑΔΙΚΕΣ ΕΚΤΑΣΕΙΣ ΠΟΥ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΔΥΝΑΝΤΑΙ ΝΑ ΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΥΠΟΨΗ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 2021 ΕΩΣ 2030 ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 7 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΣΤΟΙΧΕΙΟ Α)

	Μέγιστη ποσότητα που εκφράζεται σε εκατομμύρια τόνους ισοδύναμου CO ₂
Βέλγιο	3,8
Βουλγαρία	4,1
Τσεχική Δημοκρατία	2,6
Δανία	14,6
Γερμανία	22,3
Εσθονία	0,9
Ιρλανδία	26,8
Ελλάδα	6,7
Ισπανία	29,1
Γαλλία	58,2
Κροατία	0,9
Ιταλία	11,5
Κύπρος	0,6
Λετονία	3,1
Λιθουανία	6,5
Λουξεμβούργο	0,25
Ουγγαρία	2,1
Μάλτα	0,03
Κάτω Χώρες	13,4
Αυστρία	2,5
Πολωνία	21,7
Πορτογαλία	5,2
Ρουμανία	13,2
Σλοβενία	1,3
Σλοβακία	1,2
Φινλανδία	4,5
Σουηδία	4,9
Ηνωμένο Βασίλειο	17,8
Μέγιστο σύνολο:	280

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΠΟΣΟ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 10 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2

	Τόνοι ισοδύναμου CO ₂
Βουλγαρία	1 602 912
Τσεχική Δημοκρατία	4 440 079
Εσθονία	145 944
Κροατία	1 148 708
Λετονία	1 698 061
Λιθουανία	2 165 895
Ουγγαρία	6 705 956
Μάλτα	774 000
Πολωνία	7 456 340
Πορτογαλία	1 655 253
Ρουμανία	10 932 743
Σλοβενία	178 809
Σλοβακία	2 160 210